

δὲ ἡ ἰδία τὰ εἶχε *σασσι* πλέον καὶ ἦτον ὠχρὰ ἐκ συγκινήσεως ὑπὸ τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν σκηνὴν κινιόν της.

*
**

Ἐλαβε ἱκτὸς τῶν ἀπείρων ἀνθοδεσμῶν ἐν *βραχιόλι* καὶ ἐν δακτυλίδι ὅπερ συνώδευσεν ἀνθοδέσμη πλουσιωτάτην σκεπασμένην μὲ ἀφθοναῖς ταντέλαις καὶ τοῦλι, δῶρον ρεφενηδὸν προσφερθὲν ὑπὸ τῶν γραμματιδίων.

*
**

Ἡ κ. Λασάλ ἐπετοῦσεν ἀπὸ τὴν χαρὰ της καὶ δι' αὐτὸ ἔφαγε καὶ μία *τοῦμπα* ἐπάνω εἰς τὴν σκηνήν. Ὁ κ. Brouette ἦτον ἀμίμητος. Ἄχ νὰ ἐβλέπατε τὸ *καγκάρ* τῆς β'. πρᾶξως. Ἀρκεῖ νὰ μάθετε ὅτι ἐμπιζαρίσθηκε.

*
**

Ἡ πλατεῖα καὶ ἂν δὲν εἶχε φῶτα θὰ ἔλαμπε μόνον ἀπὸ τὰ ὠραῖα μάτια ποῦ τὴν ἐστόλιζαν. Αἱ δύο ὠραιότεραι, ἡ μία Πατησιώτισσα—ἡ Γειτόνισσα—καὶ ἡ ἄλλη Πειραιώτισσα, ἐφρόντιζον νὰ μετριάξουν τὴν λάμψιν τῶν ματιῶν των μὲ τὰ *γιαλάκια* τους τὰ κομψότατα ἀλλά... ἔμὰ σώνει! περιμένετε τὴν **Τετάρτην**

Ἀλαταποθηκάριος

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἦτον νὰ βγῇ νύχτα ἔξω.

Βγάζει ἀπὸ τὴν μέση του τὸ *ρεβόλβερ* καὶ τὸ κρεμνᾷ εἰς τὸν τοῖχον.

Φίλος τῷ παρατηρεῖ:

— Τί κάνεις αὐτοῦ; Ἰσα ἴσα τόρα ἔπρεπε νὰ τὸ πάρης μαζί σου.

— Μάλιστα! γιὰ νὰ μοῦ τὸ σουφρώσῃ κανέναν λωποδύτης.

Μεταξὺ δικηγόρου καὶ πελάτου:

— Τὰ εἶπες αὐτὰ ὅλα 'ς τὸν ἀντίδικόν σου;

— Βέβαια!

— Καὶ τί σου εἶπε;

— Μ' ἔστειλε 'ς τὸν διάβολο...

— Καὶ τότε τί ἔλαμες;

— Ἡθελὰ ἴσῃ σὲ λόγου σας!..

Ἐν ἱξετάσει σχολείου:

Ὁ **καθηγητής**. Βέβαια θὰ γνωρίζῃς τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἀνακαλύψεως καὶ *εφευρέσεως*. Ἄν εἰπῶ: α' Ἀνεκάλυψα τὴν Ἀμερικὴν» εἶνε ὀρθόν;

Ὁ **υἱὸς τοῦ Ἀγαθοπούλου**. Ὁχι! Γιατί βέβαια δὲν ἀνεκάλυψατε ἐσεῖς τὴν Ἀμερικὴν τὴν ἀνεκάλυψε ὁ Κολόμβος!

— Πῶς εἶνε ἡ πενθερά σου;

— Βύχαριστῶ! κακὰ καὶ ψυχρά.

Ὁ κύριος ἦτο χονδρός, χονδρός καὶ ἡ κυρία ἤρχισε πρὸς μεγάλην της λύπην νὰ τὸν μιμνῆται:

— Ἰατρέ, ἐπὶ τέλους δὲν ὑπάρχει μέσον νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς τὸ πάχος;

— Περιπάτους, κυρία μου, τὸ καλλίτερον.

— Πρῶτ' καὶ βράδυ τακτικά κάνω τὸν γύρον... τοῦ ἀνδρός μου, ἀλλὰ δὲν εἶδα καμμιά ὠφέλεια, ἰατρέ.

Δίοπτρα φορῶν πρὸς δίοπτρα φοροῦσαν:

Γυαλιὰ τοῦ, γυαλιὰ κ' ἐγὼ, ἄς σμιξῶμε τὰ χεῖλια...

Οἱ ἄλλοι ποῦ φοροῦν γυαλιὰ νὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλια!

Ὁ λόγος περὶ πολὺ ζωηρᾶς κόρης:

— Καὶ νὰ μὴν κατορθώσῃ ἀκόμη νὰ ὑπανδρευθῇ!

— Γι' αὐτὴν δὲν εἶνε δύσκολο νὰ εὑρῇ ἄνδρα, ἀλλὰ νὰ εὑρῇ **ἄνδρα**.

Μικρὰ κόρη, πτωχὰ ἐνδεδυμένη ἵστατο μετὰ τῆς μητρὸς της πρὸ τοῦ παραθύρου τοῦ κ. Βουγᾶ.

— Βλέπεις αὐτὴ τὴν ὠραία κοῦκλα, Μαριγούλα, ἂν κάνης φρόνιμα θὰ σου τὴν ἀγοράσω.

— Ἀ! ὄχι αὐτὴ, μαμμά, εἶνε πολὺ τουαλετισμένη γιὰ μένα.

— Καὶ τί σὲ μέλλει; τόσῳ καλλίτερα!

— Ὁχι, ὄχι! θέλω νὰ ἦμαι ἡ μητέρα τῆς κοῦκλας μου καὶ ὄχι ἡ δοῦλά της.

Η ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΓΝΩΜΗ

τῶν καλλιτέρων φίλων μας.

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι κράτος πολεμικόν. Αὕτη προσπαθεῖ νὰ ἐκταθῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ εἰρηνικῶς, ἐπομένως αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐμβάλῃ τὴν Τουρκίαν εἰς σπουδαίους φόβους.

Journal des debats.

ΣΥΓΓΡΟΝΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Mignonne

An Avril sous les branches

Au feuillage frileux.

En cherchant des pervenches,

J' ai trouvé tes yeux bleus.

Et j' ai vu tes mains blanches

Parmi les lis neigeux,

En Avril sous les branches

Au feuillage frileux.

Et, comme un nid joyeux,

Ton petit coeur aux cieux

Contait ses gaités franches,

En Avril, sous les branches

Au feuillage frileux.

Armand Silvestre